

Prof. MUDr. Pavel Klener, DrSc.

Kde domov můj?

Profesor Klener se narodil 9.dubna 1937 v Bratislavě, odkud byli s ostatními Čechy, v době vzniku Slovenského štátu v roce 1939, on a jeho rodina vyhoštěni. Od té doby žije téměř 80 let v Praze, v jedné z ulic na Malé Straně.

„No, my jsme tam byli jako ti, kteří šli Slovákům pomoci, no a za odměnu nás Slováci vyhostili.“ řekl nám pan profesor, když jsme se ho zeptali, proč se rozhodli přestěhovat do Prahy.

Pozn.: Slovenský štát se rozkládal na území dnešního Slovenska v letech 1939 až 1945. Vznikl v důsledku nacistické agrese vůči Československu. Ač formálně samostatný patřil mezi satelity podléhající Třetí říši.

Dětství

Prožil zde různá období našich dějin. Ať již konec 2. světové války, invazi vojsk Varšavské smlouvy nebo sametovou revoluci v roce 1989.

Období veselá, ale i ta co obzvlášť zapůsobí na dětskou duši, např. radost z konce války, ale také rozpaky ze způsobu odsunu Němců.

„Šel jsem s babičkou na Petřín, šel tu průvod německých zajatých vojáků a když někdo zakopl nebo vybočil z řady, tak ho zastřelili. Než jsme došli na Petřín, tak tu bylo pět mrtvol. To byli první mrtvoly co jsem v životě viděl. Lidi je zakrývali novinami. Já jsem si říkal, že se zajatci nestřílí, ale tohle bylo brutální.“

Pozn.:

1939 – 1945 - 2. světová válka

1968 - okupace Československa

Sport i vášeň

I přes různá období prožil dětství jako každé jiné dítě. Stavěl s kamarády tajné skrýše, bruslil na zamrzlé Vltavě apod.

V mládí se věnoval sportu, a to hlavně atletice. Získal Tyršův odznak zdatnosti.

Jeho velkou vášní byla hudba. Od mládí zpíval v Kühnově pěveckém sboru, který musel opustit až kvůli studiu medicíny.

„Musel jsem skončit, protože tam byly časté zkoušky a já jsem chtěl především studovat“.

Pozn.: Kühnův pěvecký sbor vznikl v roce 1932 a patří k nejvýznamnějším českým uměleckým kolektivům.

Medicína - životní volba

- 1961 - vystudoval Fakultu všeobecného lékařství Univerzity Karlovy v Praze

V následujících letech pracoval jako lékař a pedagog na II. interní klinice FN (v roce 1988 byl jmenován profesorem)

- 1965 - 1966 - studijní pobyt na hematologické klinice prof. Bernarda v Paříži

- Od poloviny 70. let se systematicky věnuje problematice onkologické, zejména protinádorové chemoterapii. Stal se přednostou onkologické kliniky Univerzity Karlovy a později i vedoucím katedry Klinické onkologie 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy

Vzpouora systému

V 60. letech získal stipendium na studium v Paříži. Byl 1. lékařem z východního bloku. Emigrovat však nikdy nechtěl, ačkoliv mu to nabízeli.

„Zavařil bych bratrům a maminka by zůstala sama. Já to tady mám rád.“

Bylo mu několikrát nabídnuto vstoupit do Komunistické strany Československa.

„Měli zájem o dobré žáky.“

Do komunistické strany nikdy nevstoupil, což mu způsobilo mnoho potíží a nebo zabránilo získat odpovídajícího pracovního místa.

Padesátka - nová životní etapa

V padesáti letech si pan profesor myslel, že už v životě dosáhl všeho.

K jeho překvapení se jeho kariéra začala ubírat i jiným směrem. Stal se prvním ministrem zdravotnictví a sociálních věcí po roce 1989 a dokonce byl kandidátem na prezidenta (a mnoho dalšího).

Získal mnoho významných cen a podílel se na mnoha významných projektech.

Publikoval 20 monografií a mnoho odborných článků v časopisech.

Ocenění

1981 - cena Českého literárního fondu za vědeckou literaturu

1997 - cena ministra školství za vědu

1997 - cena medaile Univerzity Karlovy

2003 - medaile prezidenta republiky za zásluhy o stát v oblasti vědy

2007 - medaile AV-ČR De scientia et humanitate optime meritis

2011 - medaile Jana Evangelisty Purkyně

2012 - národní cena vlády ČR – Česká hlava (zavádění chemoterapie zhoubných nádorů do klinické praxe, 11. v pořadí, tzv. Česká Nobelova cena)

2014 - čestné členství České onkologické společnosti

Životopis

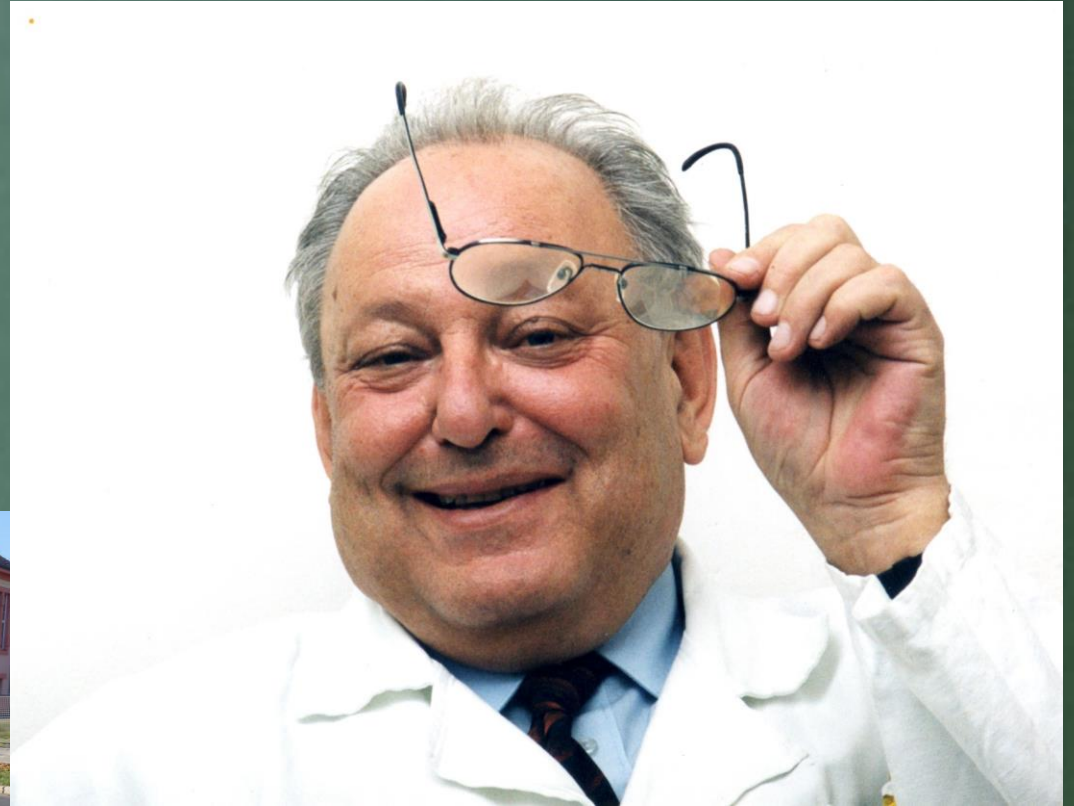
- 1988 - 1994 - člen výboru České hematologické společnosti
- 1989 - 1990 - ministr zdravotnictví a sociálních věcí v české vládě
- 1990 - 1992 - poslanec za Občanské fórum a působil i ve Výboru pro vědu
- 1994 - 2006 - prorektor Univerzity Karlovy pro vědu
- 1992 - 1995 - člen ODA
- 1996 - 2003 - člen výboru Onkologické společnosti (1999 – 2003 předseda)
- 1988 - 2008 - vedoucí Katedry klinické onkologie IPVZ
- 1990 - 1993 - proděkan 1. lékařské fakulty UK pro vědu
- 1990 - 2007 - přednosta I. interní kliniky LK UK a VFN
- 1992 - 1998 - člen rady vlády pro vědu
- 2002 - 2007 - ředitel Ústavu hematologie a krevní transfuze
- 2003 - kandidát na prezidenta republiky
- 2004 - 2007 - soudní znalec pro obor zdravotnictví, onkologie, hematologie, interna

Osobnosti

Bylo nám velkou ctí

A jde to i slušně!!!